

...אָמַרְתִּי לְעֵדָה אֲלֵיכֶם כִּי־בְּעֵדָה
...אָמַרְתִּי לְעֵדָה אֲלֵיכֶם כִּי־בְּעֵדָה

מסכת מגילה דף ב.

קושית הגם' - וודאי אנשי כניסה הגדולה בימי מרדכי ואסתר תקנו שיכולים לקרוות ב"א, י"ב, ו"ג, دائ לאו וכי אין ב"ד יכול לבטל דברי ב"ד חברו ולהוסיף זמנים אחרים אלא אם כן גדול ממנו בחכמה ובמנין, וכיון דאיןנו תקון, וודאי רמזיננו ב מגילת אסתר, ועל זה הקשה הגם' היכא רמיוזיא?

тирוץ הגם' - **רב שמן בר אבא א"ר יוחנן**, כתיב "לקיים את ימי הפורים האלה **בזמןיהם**", **זמןים הרבה** תקנו להם.

- **זמןן** - משמע זמן אחד לשניהם, אי בעו, ליקרו ב"ד, ואי בעו, ליקרו בט"ז.

• **זמןנו** - זמן של זה לא כזמןו של זה.

• **זמןיהם** - זמנים דומים זמינים, מה זמן תרי (יד, טו) אף זמנים תרי (יא, יב).

• וליכא למימר לרבות י"ג, דהא י"ג זמן קהילה לכל היא, הלכך לא צריך קרא לרביי שיהא ראוי לקרייה, דעתך הנס בו היה.

• וליכא למימר ט"ז ויל"ז, דהא "ולא יעבור" כתיב.

• **רב שמואל בר נחמני** לא למד מבזמןיהם, זמן זמנים לא משמעו ליה.

עוד תירוץ - **רב שמואל בר נחמני** - כתיב "**כימים** אשר נחו בהם היהודים", דהוא ליה למכתב ימים אשר נחו,

דמשמע הם הם ימים אשר נחו, מיי **כימים**, לרבות **שניים** אחריות (יא, יב) כדוגמתו (יד, טו).

• וליכא למימר לרבות י"ב ויל"ג, דהא י"ג זמן קהילה לכל היא, הלכך לא צריך קרא לרביי שיהא ראוי לקרייה, דעתך הנס בו היה.

• וליכא למימר ט"ז ויל"ז, דהא "ולא יעבור" כתיב.

• **רב שמן בר אבא** לא למד מ"**כימים**", דהא לדורות הוא דכתיב, שיעשו לדורות י"ד וט"ו כאשר היה בימי הנס, **כימים** אשר נחו בהם.

מסכת מגילה דף ב

- אמר רבה בר חנה א"ר יוחנן, זו דברי ר' עקיבא סתימתה דדריש זמן זמנים זמנים, אבל חכמים אומרים אין קורין אותה אלא בזמןה. משנה שלנו אליבא דר' עקיבא סתימתה (הינו שיש הרבה משניות ששתם רבי קר"ע) דדריש זמן זמנים זמנים, ולכן יש עוד זמנים של י"א וו"ב לקריאת המגילה, אבל אליבא דחכמים, אין קורין אותה אלא בזמןה.
- מיתיבי א"ר יהודה אימתי בזמן שהשנים כתקון ישראל שרויין על אדמתן, אבל בזמן הזה הויאל ומסתכלין בה (ועושים פסח לסוף שלשים יום ונמצא מכשול לאכילת חמץ בסוף הפסח), אין קורין אותה אלא בזמןה. ואין לומר שר' יהודה אליבא דר"ע, זהה ר"ע לאחר החורבן היה, ואפ"ה אמר מקדימים, וע"כ אליבא דחכמים, וא"כ ראיינו שאפילו אליבא דחכמים קורין בי"א וו"ב,ותשובתא לר' יוחנן.
- איך דאמר רבה בר חנה א"ר יוחנן, זו דברי ר' עקיבא סתימתה, אבל חכמים אמרו, בזמן הזה, הויאל ומסתכלין בה אין קורין אותה אלא בזמןה.
- תניא נמי הבי, א"ר יהודה אימתי בזמן שהשנים כתקון ישראל שרויין על אדמתן, אבל בזמן הזה הויאל ומסתכלין בה, אין קורין אותה אלא בזמןה.

- רבashi קשיא ליה דר' יהודה אדר' יהודה, ומוקים ליה לברייתא בר' יוסי בר יהודה.
- ר' יהודה (ברייתא) - א"ר יהודה אימתי בזמן שהשנים כתקון ישראל שרויין על אדמתן, אבל בזמן הזה הויאל ומסתכלין בה, אין קורין אותה אלא בזמןה. זה אינו בר' יהודה של המשנה, ולכן כיוון שהיא מסופק מתחילה ששמע Daiaca דתני לה רבבי יהודה ואיך דתני לה בר' יוסי בר יהודה, עצשו רבashi אמר ממש דתני ר' יוסי בר יהודה.
- ר' יהודה (משנה ה') - א"ר יהודה, אימתי, מקום שנכנסין בשני ובחמישי, (שיש בו בית דין קבוע, והכפרים נכנסין שם ליום הדין), אבל מקום שאין נכנסין בשני ובחמישי, (וא"כ ה' הקדמה לאו קולא היא לכפרים), אין קורין אותה אלא בזמןה. ודיק ה' מקום שנכנסין בשני ובחמישי מיהא קרינן, ואפילו בזמן הזה, וא"כ ראיין שר' יהודה סבר שאפילו בזמן הזה מקדימים ליום הכניסה.

מסכת מגילה דף ב:

- **משנה (ב):** - כרכים המוקפים חומה מימות יהושע בן נון קורין בחמישה עשר וכו'
- **קושית גمرا (ב):** - מנהני מלאי?
- **רבה -** "על כן היהודים הפרוזים היושבים בערי הפרוזות עושים את יום ארבעה עשר לחדר אדר משתה ויום טוב ומשלוח מנות איש לרעהו", **מדפרוזים ב' י"ד**, מוקפין בט"ז, דמצינו י"ד וט"ז, דכתיב "לקים עליהם להיות עושים את יום ארבעה עשר לחדר ואת יום חמישה עשר בו בכל שנה ושנה".

תירוץ הגמא	קושית הגمرا
ולאו ישראל נינחו, ועוד כתיב "בכל מדינות המלך אחשוריוש", והיינו מהודו ועד כוש.	ואימה פרוזים ב' י"ד, ושושן בט"ז, ומוקפין כלל כלל לא!
כתיב "את יום ארבעה עשר ואת יום חמישה עשר", אתא את ופסיק, הני ב' י"ד והני בט"ז.	ואימה פרוזים ב' י"ד, ומוקפין ב' י"ד וט"ז שני ימים?
אמר קרא "בזמןיהם", זמןו של זה לא זמןו של זה.	ואימה פרוזים ב' י"ד, ומוקפין או ב' י"ד או בט"ז, דאיבעו ב' י"ד ליקרו, ואי בעו בט"ז ליקרו?
כיוון דלא רמז לך הכתוב זמן המוקפין אימת הווא, ואשכחן שουשו בט"ז, מסתברא שאותו היום שיר למוקפין.	ואימה פרוזים ב' י"ד, ומוקפין ב' י"ג, ושושן בט"ז cdruck שעשו בט"ז בשנה ראשונה?
אמר קרא "והימים האלה נזכرين ונעשה", איתקע זכירה לעשייה, הlek' זמן אחד להם.	אשכחן עשייה דמשתה ויום טוב שתהא לפרוזים ב' י"ד ומוקפין בט"ז, זכירה ذקריאת מגילה מnellן?

- **מתניתין דלא כי האי תנא, דתניא רבוי יהושע בן קרחה אומר כרכין המוקפין חומה מימות אחשוריוש קורין בט"ז.**
- **קושית הגם' - מ"ט דרי' יהושע בן קרחה? תירוץ -** כשושן שהיה מוקפת חומה מימות אחשוריוש.
- **ותנא דיזון דבר מימות יהושע בן נון יליף ג"ש פרזי פרזי דכתיב בלבד מערוי הפרזי, דהיה מימות יהושע בן נון.**
- **ור' יהושע בן קרחה לית ליה פרזי פרזי, דלא גמיר ג"ש מרביה.**
- **קושית הגם' -** לתנא דיזון, אמר קורין שושן בט"ז, הא לא כפרזים, שפרזים קורין ב' י"ד, ולא כמוקפין, שלא היה מוקף מימות יהושע?
- **תירוץ הגם' -** שאני שושן הוαι וונעשה בה נס.

מסכת מגילה זט ב'

אלא לרבי יהושע בן קרחה	בשלםא לתנא דידן	קושית הגמ'
לחילק בין מוקפין חומה מימوت יהושע בן נון למקפת אחושרוש לשאין מוקפין....	לחילק בין מוקפין חומה מימות יהושע בן נון למקפת חומה מימות אחושרוש	מדינה ומדינה
למאי אתה?	לחילק בן שושן (שאע"פ שלא היה מקפת חומה מימות יהושע קורא בט"ז) לשאר עיריות שקורא ב"ד.	עיר ועיר

תירוץ הגמ' - אפילו לתנא דידן, אין צורך לחילק בין מקפות חומה מימות יהושע בן נון לפрозים, זהה איתך ליה פרזוי פרזי, ולא מאיכר' יהושע בן לוי.....

רבי יהושע בן קרחה	תנא דידן	תירוץ הגמ'
	cedar' יהושע בן לוי, כרך וכל הסמוך לו, וכל הנראה עמו, * nidon carcik, shkel ur and ur ha-samuk la-medina taha camotah.	מדינה ומדינה
לחילק בין שושן (שאע"פ שלא היה מקפת חומה מימות יהושע קורא בט"ז) לשאר עיריות שקורא ב"ד.	לחילק בין מוקפין חומה מימות אחושרוש לשאין מוקפין....	עיר ועיר

*סמוק ע"ג שאינו נראה, ונראה ע"פ שאינו סמוק

רבי ירמיה ואיתימא רבי חייא בר אבא - סמוק הינו כמו מחמתן לטבריא, והיינו מיל, והטעם שלא אמר בתחילת
AMIL, כדי לבאר שיעור שלAMIL הינו מחמתן לטבריא.